

nogle Landejendomsbesiddere ovre ved Skjernaen, hvorved der ydedes dem et rentefrit Laan paa 300,000 Kr. Den Slags Bevillinger gaa glat igennem; vi Repræsentanter for Byerne protestere ikke derimod, fordi vi mene, at de Penge, der anvendes til Ophjælpning af Erhvervslivet, ere vel anvendte, men saa have Byerne Ret til at fordrø ikke at blive tilsidesatte, men at blive ligestillede paa Omraader, hvor man yder store Bevillinger til Bedste for Landbefolkningen. Jeg forstaar ikke Flertallets Ræsonnementer paa dette Omraade, idet den ærede Ordfører sagde: Ja, men her er jo ingen Ansøgning kommen. Jeg kunde sige det samme, den Gang Bevillingen til Aftenskoleundervisningen paa Landet kom ind, da var der heller ingen Ansøgning. Man kan heller ikke forlange, at Købstadkommunerne skulle indsende Ansøgninger, thi i Almindelighed tages der ikke Hensyn til dem; men det behøves heller ikke, thi en af Folketingsmændenes Pligter forekommer mig at være den at se de forskellige Bevægelser, der røre sig ude i Befolkningen, og tage Hensyn dertil. Træffe vi derfor paa en Bevægelse, som vi mene fortjener at støttes, er det ikke alene en Folketingsmands Ret, men jeg synes ogsaa, det er hans Pligt at drage saadanne Sager ind under Lovgivningsmagten og se at støtte dem. Der kan nævnes mange andre Ting paa Finansloven, hvor der ikke har foreligget nogen som helst Ansøgning, men hvor Initiativet er taget af en eller anden Folketingsmand, som har set, hvorledes Sagen har udviklet sig ude i Befolkningen, har omtalt den, stillet Forslag om den og har faaet Bevillinger gennemførte. Af den Slags kan der nævnes mange paa Finansloven. Jeg vil, som sagt, anbefale dette Forslag paa det bedste. Det forekommer mig underligt, at vort Venstre i Aar kan stille sig saa flot paa andre Omraader, Militarismen kan faa 100,000 Kr. mere end i Fjor, til Købstadkirkerne gives 108,000 Kr., og saa har man ikke stakkels fattige 8,000 Kr. at kunne yde Aftenskolerne i Købstæderne. For øvrigt er det jo heller ikke egentlig nogen ren Bybevilling. Ved en statistisk Opgørelse, der blev foretaget for et Par Aar siden her i Kjøbenhavn, blev det oplyst, hvorfra Eleverne stammede, og det viste sig da, at 22 pCt. af Eleverne vare Folk ude fra Landet, det var Folk, som havde faaet en mangelfuld Undervisning ude i Landsbyskoler, og som under deres Ophold her i Kjøbenhavn søgte at supplere denne Undervisning ved at indmelde sig i Kommunens Aftenskoler.

Dernæst har jeg under Nr. 106 stillet et lille beskedent Forslag om at yde et Tilskud paa 4,000 Kr. til Børneasylter. Jeg har for et Par Aar siden stillet den samme Ændring, men den blev den Gang forkastet. Jeg skal oplyse, at disse Børneasylter dele sig i to Slags, den ene Slags er for Smaa børn, som endnu ikke ere skolepligtige, og den anden er for skolepligtige Børn. Af disse Asylter findes der en Del rundt omkring i Kjøbenhavn, og de gøre overordentlig megen Gavn. Det er saaledes, at Mødre, som gaa paa Arbejde Dagen igennem, kunne om Morgenen Kl. 5¹/₂ gaa hen og aflevere deres smaa Børn i Asylet; der tilbringe Børnene Dagen, og saa om Aftenen kan Moderen hente sine Børn hjem igen. I den anden Klasse Asylter, de for skolepligtige Børn, er det saaledes, at Børnene, naar de have været i Skole den halve Dag, kunne tilbringe den anden halve Dag i Asylet, og det er gerne Børn fra saadanne Hjem, hvor begge Forældrene ere paa Arbejde, og hvor Børnene ellers vilde være henviste til at drive rundt paa Gaden. Jeg synes, at man vanskelig kan anvende 4,000 Kr. bedre end til Støtte af saadanne Asylter; de komme jo til Gavn ikke alene for Børnene selv, men ogsaa for Forældrene. Og hvad er det for Forældre, som faa Gavn deraf? Ja, det er netop de flittigste Forældre, de, som i Stedet for at gaa hjemme og drive, gaa ud paa Arbejde; men naar de skulle være paa Arbejde, kunne de jo ikke tilse deres smaa Børn. Hertil vil man altsaa ingen Penge give; derimod lader man Pengene rulle til mange andre Formaal i titusindvis og hundredtusindvis, men yde 4,000 Kr. til saadanne Asylter vil man ikke. Saa sagde den ærede Ordfører: Ja, men Kjøbenhavns Kommune giver ingen Ting. Saaledes skulde den ærede Ordfører have sagt i Gaar, da der var Tale om at give et Tilskud til Indre Mission; da spurgte han ikke: Giver Kjøbenhavns Kommune noget til dette Soldaterhjem? Nej, da var det unødvendigt, om Kommunen støttede det, der kunde Staten godt træde til og ofre sine Penge. Men jeg vil dog sige over for den ærede Ordfører, at Kjøbenhavns Kommune giver netop noget til alle disse Børneasylter, som findes i Kjøbenhavn; de støttes nemlig udelukkende af Borgere her i Kjøbenhavn, det er Kjøbenhavns Befolkning, som hidtil har støttet og baaret disse Børnehjem gennem frivillige Bidrag. Og for øvrigt er det min Overbevisning, at det ikke vil vare ret længe, før disse Børneasylter ogsaa ville faa direkte Tilskud fra Kjøben-